

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters in onderhavige zaak vorderen de nietigverklaring van de beschikking van de Commissie waarbij de toekenning door het Verenigd Koninkrijk van staatssteun in de vorm van „reddingssteun” aan British Energy plc (BE), een elektriciteitsproducent in het Verenigd Koninkrijk, is goedgekeurd. De betrokken onderneming wint hoofdzakelijk elektriciteit uit kernenergie.

Volgens verzoeksters is de bestreden beschikking onwettig voorzover niet afdoende of zorgvuldig is onderzocht of de steun wel gerechtvaardigd was door dringende sociale omstandigheden en beperkt was tot hetgeen noodzakelijk was, in overeenstemming met punt 23, sub c en e, van de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan bedrijven in moeilijkheden ⁽¹⁾.

Meer in het bijzonder heeft de verwerende instelling volgens verzoekers ten onrechte geconcludeerd dat BE zonder de betrokken steun insolvent zou zijn en hoogstwaarschijnlijk haar activiteiten zou moeten stopzetten, zonder eerst na te gaan of een saneringsprocedure geen geschikt reddingsmiddel was waar minder staatssteun voor nodig zou zijn, en evenmin de mogelijkheid te overwegen om slechts een of enkele, in plaats van al haar krachtcentrales te sluiten.

Voorts zijn verzoeksters het niet eens met de Commissie dat kerninstallaties niet tijdelijk kunnen worden stilgelegd en dat de sluiting van de krachtcentrales van BE zou leiden tot ernstige problemen inzake nucleaire veiligheid.

Ten slotte is de Commissie ten onrechte tot de conclusie gekomen dat door de sluiting van de installaties van BE de productiecapaciteit voor elektriciteit in het Verenigd Koninkrijk met 20 % zou verminderen, wat de leveringszekerheid in gevaar zou brengen, en is zij in elk geval voorbijgegaan aan het feit dat de sluiting van slechts een of enkele van de krachtcentrales van BE een kleinere weerslag op de productiecapaciteit zou hebben.

⁽¹⁾ PB 1999 C 288, blz. 2.

Beroep, op 30 april 2003 ingesteld door Michael Cwik tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-157/03)

(2003/C 184/84)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 april 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Michael Cwik, wonende te Tervuren (België), vertegenwoordigd door Nicolas Lhoëst, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van de secretaris-generaal van 13 juni 2002 dat verzoekers beoordelingsrapport over de periode van 1 juli 1997 tot en met 30 juni 1999 ongewijzigd bevestigt, nietig te verklaren;
- het besluit van de Commissie van 13 januari 2003 tot afwijzing van zijn klacht van 13 september 2002 nietig te verklaren;
- verweester te veroordelen tot betaling van een vergoeding van 10 000 euro;
- verweester te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is een ambtenaar van DG II van de Europese Commissie. Zijn beoordelingsrapport over de periode 1997/1999 is opgesteld met twee jaar vertraging. Dat rapport is bevestigd door de beoordelaar in beroep.

Volgens verzoeker heeft de Commissie bij de opstelling van het rapport een kennelijke beoordelingsfout gemaakt en haar bevoegdheid misbruikt. Tot staving van zijn vordering stelt verzoeker tevens dat de Commissie artikel 43 Ambtenarenstatuut heeft geschonden, hetgeen de procedure onregelmatig maakt. Ten slotte is verweester de op haar rustende motiveringsplicht niet nagekomen.

Beroep, op 4 mei 2003 ingesteld door Scania AB tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-163/03)

(2003/C 184/85)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 mei 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Scania AB, gevestigd te Södertälje (Zweden), vertegenwoordigd door S. Pappas, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van de Merger Task Force van de Europese Commissie van 4 maart 2003 nietig te verklaren;
- het besluit van de Merger Task Force van de Europese Commissie van 16 april 2003 nietig te verklaren;
- het besluit van de Merger Task Force van de Europese Commissie van 24 april 2003 nietig te verklaren;
- de weigering van de Commissie om de regeling voor de afstoting van de participatie van Volvo in Scania opnieuw te onderzoeken en een onmiddellijke afstoting te gelasten, zoals was gevraagd tijdens de bijeenkomst van 20 februari 2003 en in de brief van 21 februari 2003, nietig te verklaren;

— verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een producent van bussen en vrachtwagens. Bij de bestreden besluiten weigerde de Commissie een onmiddellijke afstoting van de participatie van AB Volvo in Scania AB af te dwingen en weigerde zij verzoekster mededeling te doen van de vertrouwelijke bepalingen inzake de afstoting van de participatie van AB Volvo in Scania AB, vervat in de beschikking AB Volvo/Renault Véhicule Industriel (VI). Op grond van deze beschikking van de Commissie heeft AB Volvo zijn machtspositie tegenover Scania bijna 4 jaar lang kunnen handhaven.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster de artikelen 8, lid 4, 6, en 18, lid 3, van de concentratieverordening aan ⁽¹⁾.

Volgens verzoekster heeft de Commissie artikel 8, lid 4, van de concentratieverordening geschonden door haar weigering om op verzoeksters verzoek een onmiddellijke afstoting af te dwingen. Verzoekster stelt dat de minderheidsparticipatie van AB Volvo de jure en de facto alleen of samen met belegger AB zeggenschap oplevert over Scania, die de Commissie een halt had moeten toeroepen.

Verder voert verzoekster artikel 6 van de concentratieverordening aan. Zij stelt dat de Commissie de Volvo/Renault-beschikking had moeten intrekken en de voorwaarden voor de afstoting opnieuw had moeten onderzoeken. Verzoekster stelt dat Volvo door haar deelname aan het besluitvormingsproces van Scania haar verbintenissen betreffende de afstoting heeft geschonden.

Verzoekster stelt ook dat de Commissie aan Scania informatie had moeten verstrekken betreffende de vertrouwelijke bepalingen inzake de afstoting, zoals vervat in de Volvo/Renault (VI)-beschikking. Verzoekster stelt dat zij een rechtstreeks betrokken partij is, waaraan de Commissie toegang tot de in de Volvo/Renault-beschikking vervatte gegevens had moeten verlenen.

Ten slotte stelt verzoekster dat uitstel voor de afstoting van 2003 tot 2004 niet automatisch mocht worden verleend, maar door de Commissie had moeten worden beoordeeld en gerechtvaardigd.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB L 257, blz. 13).

Beroep, op 8 mei 2003 ingesteld door Ampafrance SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-164/03)

(2003/C 184/86)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 mei 2003 beroep tegen Bureau voor harmo-

nisatie binnen de interne markt ingesteld door Ampafrance SA, gevestigd te Cholet (Frankrijk), vertegenwoordigd door C. Bercial Arias, advocaat.

Andere partij bij de procedure voor de kamer van beroep: Johnson & Johnson GmbH

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van verweerder van 4 maart 2003 in zaak R 220/2002-1 te vernietigen of deze beslissing te herzien voorzover verzoeksters vorderingen daarbij niet zijn toegewezen, en bijgevolg te verklaren dat „luiers van hydrofiel katoen” en de waren waarop het Duitse merk nr. 1 168 346 „bebe” betrekking heeft, geen soortgelijke waren zijn, dat er tussen de merken „bebe” en „monBeBé” (logo) geen gelijkenis bestaat die gevaar van verwarring kan opleveren, en dat gemeenschapsmerkaanvraag nr. 297 309 volledig moet worden ingeschreven;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Ampafrance SA

Betrokken gemeenschapsmerk: gemengd woord- en beeldmerk „monbebé” — aanvraag nr. 297 309 ingediend voor waren van de klassen 3, 5, 8, 10, 11, 12, 18, 20, 21, 22, 24, 25 en 28

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Johnson & Johnson GmbH

Oppositiemerk of -teken: nationale merk „bebe”, ingeschreven voor waren van de klassen 3, 16 en 24

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en afwijzing van het verzoek tot inschrijving met betrekking tot bepaalde waren zoals zeep enz.; verwerping van het beroep voor het overige

Middelen: verkeerde toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (gevaar van verwarring)